

Festivaluri

Săptămâna Internațională a Muzicii Noi Ediția a X-a

“Violoncellissimo” Sub semnul excelenței

“Săptămâna Internațională a Muzicii Noi” s-a impus, de-a lungul anilor, drept o manifestare de elită în peisajul muzical bucureștean. Ajuns la cea de-a zecea ediție, acest festival de suflet al compozitorilor români se zbate, an după an, să facă față dificultăților materiale din ce în ce mai acute, reușind să le depășească, an după an, cu din ce în ce mai mult efort.

Anul acesta (când, din motive financiare, orchestra Filarmonicii bucureștene a refuzat participarea la concertul inaugural), onoarea de a deschide festivalul i-a revenit unei spectaculoase și captivante formații: ansamblul “Violoncellissimo”. Constituit sub îndrumarea entuziastă a profesorului, interpretului și muzicianului de valoare Marin Cazacu și dirijat de Dorel Pașcu-Rădulescu, ansamblul și-a impus cu strălucire prezența pe scena sălii ARCUB, într-un program ce a cuprins lucrări semnate de Vladimir Scolnic, Petru Stoianov, Doina Rotaru și Anatol Vieru.

Prima lucrare audiată - *In memoriam* de Vladimir Scolnic, compusă pentru un ansamblu de opt violoncele – a relevat preocupările autorului în domeniul dezvoltării unor realități sonore bazate în egală măsură pe structuri minimale și pe investigații spectrale. Acest din urmă aspect este în bună măsură caracteristic și celei de-a doua lucrări, intitulată *Pe un cadran solar* și aparținând lui Petru Stoianov. Binecunoscuta piesă, pentru violoncel solo, a oferit posibilitatea afirmării unei largi palete de mijloace expresive, dublate de o ireproșabilă tehnică, a tinerei violonceliste Laura Buruiană, pe deplin avantajată și de factura quasi-improvizatorică a piesei. Într-un context diferit ideatic și stilistic se situează lucrarea Doinei Rotaru - *L'Eternel REtour* -, circumscrisă unei arii de preocupări profund spirituale și pusă în pagină prin mijlocirea unei muzici meditative, arhetipale. Prin parafraza titlului lui Mircea Eliade (*Mitul eternei reînnoțări*), Doina Rotaru sugerează “voluta unei spirale sau – poate – procesul devenirii cosmice”, printr-un “proces evolutiv pe mai multe planuri”. Pregătită, parcă, de starea de meditație indusă de piesa Doinei Rotaru, a fost interpretată în primă audiție absolută lucrarea *Fragment* de Anatol Vieru. Compusă în anul 1979, pentru o ipotetică (pe atunci) formație de 12 violonceliști, piesa etalează o muzică de o tulburătoare frumusețe și melancolie. Spațiul sonor imaginat de Anatol Vieru este generos împlinit printr-o întrețesere a stărilor (de la liric la majestuos) și printr-un determinism asumat: ascultătorul avizat este sedus la analogii cu muzica lui Schönberg (*Noapte transfigurată*) sau Enescu (*Octuorul*).

Meritoriei apariții publice a ansamblului “Violoncellissimo” îi datorăm prezentarea membrilor acestei formații - Răzvan Suma, Laura Buruiană, Roxana Blaga, Bogdan Postolache, Ștefania Amarinei-Oțeleanu, Ariana Arcu, Holgen Gjoni, Florin Mitrea, Mihaela Bădică, Bogdan Popa și Ionuț Voinea - și, nu în ultimul rând, a celor care, cu pasiune și dăruire, o păstoresc – Marin Cazacu și Dorel Pașcu-Rădulescu –, adăugând celor trei calități însumate ale membrilor ei (tinerețe, talent și pasiune) pe cea de-a patra: măiestria.

Constantin SECARĂ